

Samling af Afgørelser

Sag C-175/12

**Sandler AG
mod
Hauptzollamt Regensburg**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht München)

»Toldunionen og den fælles toldtarif — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) — artikel 16 og 32 i protokol nr. 1 i bilag V til Cotonouaftalen — indførsel af syntetiske fibre fra Nigeria til Den Europæiske Union — uregelmæssigheder i det varecertifikat EUR.1, som de kompetente myndigheder i udførselslandet har udstedt — stempelastryk, som afviger fra det mønsteraftryk, der er blevet fremsendt til Kommissionen — efterfølgende certifikat og erstatningscertifikat — EF-toldkodeks — artikel 220 og 236 — muligheden for efterfølgende at anvende en præferencetoldsats, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for ansøgningen om godtgørelse — betingelser«

Sammendrag – Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 24. oktober 2013

1. *Den Europæiske Unions egne indtægter — godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter — efterfølgende anvendelse af en præferencetoldsats, der ikke længere var i kraft på tidspunktet for ansøgningen om godtgørelse — betingelser*

(Rådets forordning nr. 2913/92, art. 236; Kommissionens forordning nr. 2454/93, art. 889, stk. 1, afsnit 1, andet led)

2. *Internationale aftaler — AVS-EF-Cotonouaftalen — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i AVS-staterne — bevis for oprindelse ved varecertifikat EUR.1 udstedt af myndighederne i udførselsmedlemsstaten — efterfølgende kontrol, hvorved der fastslås uregelmæssigheder i dette certifikat — stempelastryk afviger fra det mønsteraftryk, der er blevet fremsendt til Kommissionen — toldmyndighederne i indførselsstaten afviser dette certifikat og giver det tilbage til importøren med henblik på at give denne mulighed for at opnå udstedelsen af et efterfølgende certifikat — lovligt*

[AVS-EF-Cotonouaftalen, bilag V, protokol nr. 1, art. 16, stk. 1, litra b), og art. 32]

3. *Internationale aftaler — AVS-EF-Cotonouaftalen — præferenceordning for indførsel af varer med oprindelse i stater i AVS-staterne — bevis for oprindelse ved varecertifikat EUR.1 — certifikat udstedt efterfølgende af myndighederne i udførselsstaten ikke påført påtegningen »udstedt efterfølgende«, men påtegningen »udstedt til erstatning« — afvisning af myndighederne i indførselsstaten — ikke tilladt — tvivl vedrørende dokumentets ægthed eller de pågældende varers oprindelse — følger — myndighederne i indførselsstaten indleder kontrolproceduren*

(AVS-EF-Cotonouaftalen, bilag V, protokol nr. 1, art. 16, stk. 4 og 5, og art. 32)

1. Artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i forordning nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som senest ændret ved forordning nr. 214/2007, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en ansøgning om godtgørelse af told, når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varernes overgang til fri omsætning, og det først er senere, i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at indførselslandets myndigheder har foretaget efteropkrævning af forskellen i forhold til den told, der finder anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande.

Undtagelsen fra anvendelse af toldkodeksens artikel 236, som er fastsat i artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i forordning nr. 2454/93, omfatter alene de tilfælde, hvori en vare bringes i fri omsætning med anvendelse af den normale told, men hvor det efterfølgende viser sig, at en nedsat toldsats kunne have været påberåbt i henhold til f.eks. en præferenceordning.

Det forholder sig følgelig således, at når der er blevet ansøgt om og tildelt en toldpræferenceordning ved varernes overgang til fri omsætning, og det først er senere i forbindelse med en efterfølgende undersøgelse foretaget efter udløbet af toldpræferenceordningen og genindførelsen af den normale told, at myndighederne i indførselslandet har foretaget en opkrævning af forskellen i forhold til den told, der fandt anvendelse på varer med oprindelse i tredjelande, kan artikel 889, stk. 1, første afsnit, andet led, i forordning nr. 2454/93 ikke være til hinder for en ansøgning om godtgørelse af den pågældende forskel.

(jf. præmis 36-38 og domskonkl. 1)

2. Artikel 16, stk. 1, litra b), og artikel 32 i protokol nr. 1 i bilag V til partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og godkendt på Fællesskabets vegne ved afgørelse 2003/159, skal fortolkes således, at hvis det under en efterfølgende kontrol viser sig, at et stempel, som ikke svarer til det mønsteraftryk, som er meddelt af udførselslandets myndigheder, er blevet anvendt på varecertifikat EUR.1, kan indførselslandets toldmyndigheder afvise dette certifikat og give det tilbage til importøren med henblik på at give denne mulighed for at opnå udstedelsen af et efterfølgende certifikat på grundlag af artikel 16, stk. 1, litra b), i protokol nr. 1 frem for at iværksætte proceduren i nævnte protokols artikel 32.

Hvad for det første angår den fremgangsmåde, som indførselslandets myndigheder skal følge i et sådant tilfælde, indeholder protokol nr. 1 ingen bestemmelser, som udtrykkeligt afgrænser de respektive anvendelsesområder for proceduren i denne protokols artikel 16 på den ene side og proceduren i dens artikel 32 på den anden side, idet valget mellem disse to procedurer skal foretages, idet der ud over reglerne i protokol nr. 1 og de forklarende bemærkninger tages hensyn til alle sagens konkrete omstændigheder, herunder de faktiske omstændigheder. For det andet er det administrative samarbejde, som er indført ved en protokol, der i en aftale mellem Unionen og et tredjeland fastsætter bestemmelser om varers oprindelse, baseret på gensidig tillid mellem indførselsmedlemsstatens myndigheder og udførselslandets myndigheder. I denne forbindelse nødvendiggør begge de procedurer, der er fastsat i protokollens artikel 16 og 32, således udførselslandets myndigheders medvirken, idet den eneste forskel ligger i spørgsmålet om, hvorvidt disse myndigheder kontaktes af indførselslandets myndigheder i henhold til artikel 32 i protokol nr. 1 eller af importøren i henhold til artikel 16, stk. 1, i protokol nr. 1. På samme måde bliver kontrollen fastsat i nævnte protokols artikel 32 gennemført af udførselslandets myndigheder med henblik på at bekræfte ægtheden af EUR.1-certifikaterne og varernes oprindelse.

(jf. præmis 44, 45, 49, 50 og 56 samt domskonkl. 2)

3. Artikel 16, stk. 4 og 5, og artikel 32 i protokol nr. 1 i bilag V til partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 og godkendt på Fællesskabets vegne ved afgørelse 2003/159, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at indførselslandets myndigheder nægter at godkende et varecertifikat EUR.1, hvorpå der – skønt det i alle dets øvrige elementer er i overensstemmelse med bestemmelserne i samme protokol – i rubrikken »Bemærkninger« ikke er påført den særlige påtegning »udstedt efterfølgende«, nævnt i bestemmelsens stk. 4, men en bemærkning, såsom »udstedt til erstatning«, som i sidste ende skal fortolkes som betydende, at varecertifikat EUR.1 er udstedt i henhold til protokollens artikel 16, stk. 1, som et varecertifikat EUR.1, der er udstedt efterfølgende. I tilfælde af tvivl vedrørende dokumentets ægthed eller de pågældende varers oprindelse skal de pågældende myndigheder indlede kontrolproceduren i nævnte protokols artikel 32.

(jf. præmis 66 og domskonkl. 3)